

ANYAI TELEFON. OTT, AHOL

*„És eljön újra
a balkáni mészáros ideje.
Járóány ez...
Is.”
(Sz. P.)*

*Kabai István, alias Kabos,
alias Gibbon emlékének*

1.
Ennél a háború is jobb volt.
Mondja anyám a telefonba.
Melyik háború?
Kérdezem.
Melyik, melyik?
Kérdez vissza.
Tudod te azt nagyon jól.
Hirtelen témát vált.
Na, eltemették a barátodat.
Tegnap.
Torokrák.
Tudom.
Azt mondják,
nem volt már rajta semmi hús.
Hát bevégeztetett.
Gondolom.

Ennél a háború is jobb volt.
Melyik, melyik?
Tudod te azt nagyon jól.
Na, eltemették a barátodat.
Tegnap.
Torokrák.

Azt mondják,
nem volt már rajta semmi hús.

Anya, ezt már mondtad!

Ennél a háború is jobb...

Megszakítom a beszélgetést.
Megbolondult a telefonom?
Interferencia az éterben?
Vagy lehallgatnak?

Egyáltalán,
valaki megmondaná,
mi ez az ismételtetés?!

2.
Eltemették a barátomat,
aki egyszer,
leszerelése után,
vagy tíz évvel később,
(addig elhajtott,
ha rákérdeztem)
hajnali pálinkázás közben
vallotta be
(nem voltunk már szomszások),
hogyan ott,
bár ágyúval lőtték állásaikat,
ellátmányt alig kaptak,
ők ejtettek maguknak őzet,
szarvast, vaddisznót,
ami épp esett,
ott,
ahol katonai dzsippel gázolt át
a békefenntartók csomópontjain
(pedig vezetni sem tanult soha),
mert tudta,
nem lőhetnek rá

(„úgy spricceltek szét,
hogy csak na”,
mondta röhögve),
ott,
valahol Vukovárnál,
ott lehetett
a legszabadabb.

Weissbrunn, 2020. IX. 23–25.